

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-16

Llarena, querrellat

ACORD • El Parlament, JxCat, ERC i la CUP denuncien el jutge per haver aturat la investidura de nou

ACTE • El magistrat obvia l'ONU i torna a negar a Jordi Sànchez el dret a assistir al ple

En Peu de Pau va organitzar ahir un acte a la plaça del Rei, amb la presència del president Roger Torrent ■ JUANMA RAMOS

Llibertat sense càrrecs de terrorisme per a la detinguda dels CDR

El jutge prohibeix a la veïna de Viladecans sortir del municipi sense permís

Punt de Vista

De reüll

I si Merkel ja ho veu?
Odei A-Etxearte

A la tres

Més que una querella
Xevi Xirgo

Escòcia vol més dades i ajorna la vista de Ponsatí fins a l'estiu

Entrevista Ivo Vajgl

Exministre d'Afers Estrangers d'Eslovènia
"L'Estat espanyol perd amics i comprensió"

30a AUTO TRAC

Fira d'Oportunitats de la Mecànica, Agrícola i Industrial, Automotors, Turbines, Autocars, Camions i Caravans

13/15
abril '18
Mollerussa

973 600 739
www.fira.com
fira Mollerussa
no ho fira!

Europa-Món

P24-25

El destructor 'USS Donald Cook' sortint de Xipre ■ EFE

L'atac contra Síria, en compàs d'espera

El Regne Unit s'uneix als aliats, i els EUA i Rússia intenten rebaixar el to

Nacional

P16

La FPdGI manté a Girona l'entrega dels premis

La fundació de la casa reial no vol fer públics encara ni el dia ni el lloc

Europa-Món

P26

Ciutadans reforça el setge contra Cifuentes

Exhibeix una enquesta que pronostica una victòria del partit taronja a Madrid

XXXI TROBADA de CAMPANERS

XX FIRA DE LA CAMPANA
Os de Balaguer, 28 i 29
d'abril de 2018

Vine i toca les Campanes!

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Toleràncies i noses

Per circumstàncies que ara no venen al cas, he rellegit la *Meditació ignasiana sobre la normalització lingüística* que

Modest Prats va escriure fa quasi 30 anys. Aquest opuscle, en paraules de Lluís Muntada, "va promoure un intens debat de fons i de conscienciació col·lectiva". Va ser criticat i lloat, va ser comentat i discutit. Parlava, sense pèls a la llengua, de la llengua i de la seva pervivència en un entorn hostil, tot i la presència de les lleis que la protegien en els primers anys de la democràcia. En fa trenta, i les paraules d'en Modest ressonen amb la mateixa contundència que aleshores. "Els quaranta anys de dictadura", escriu, "són tan terribles que, a hores d'ara, podem dubtar amb tota la raó del món si no ens han afectat d'una forma irreversible. Anys d'espanyolisme desafortat, en la seva versió visigòtica, imposat per uns mitjans repressius ben eficaços". I continua. Parla del substrat sentimental que la dictadura va crear per tal que tots els es-

Ja sabem del cert (si és que algú en dubtava) que tot l'entramat ordit durant la Transició tenia una frontera inexpugnable

panyols participessin d'una mateixa idea, una maniobra que la democràcia, acabada d'estrenar (com qui diu), va refermar: "Penseu, per exemple, en el dogma, reconsegat per la Constitució, de la unitat d'Espanya."

La reflexió d'en Modest no sorprèn per la seva alçada literària o per la contundència dels arguments, sinó per l'actualitat d'un text de fa tres dècades. "En la legislació -i, per tant, en la pràctica política- es va deixar intacta la concepció unitària de l'Estat: hi ha una sola Espanya, una sola nació espanyola." Les diferències, afegeix en Modest, "simplement es toleren, es consideren una nosa que s'ha de suportar". Sembla escrit ahir. Amb l'afegit que ara ja vivim en el temps en què les toleràncies i les noses han arribat al límit de la seva elasticitat. Ja sabem del cert (si és que algú en dubtava) que tot l'entramat ordit durant la Transició tenia una frontera inexpugnable, als peus de la qual tots els altres conceptes (democràcia, respecte, drets humans) queien abatuts. Aquesta és la qüestió, ras i curt.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

'La Llumanera'

Finalment conec en persona Lluís Costa, director científic del Campus de Comunicació Cultural i Corporativa de la Universitat de Girona. El seu interès per la emigració catalana a Amèrica al segle XIX va fer que projectés atenció sobre la revista mensual *La Llumanera de Nova York*, publicada en aquella ciutat entre 1874 i 1881 íntegrament en català, tret d'alguns anuncis. Fa temps Costa m'havia escrit per preguntar-me si Artur Cuyàs, el fundador i director de la revista, era parent meu. Ho devia fer per obtenir més informacions sobre el personatge però no li'n vaig poder dir res. Ara em crida a Girona, entre altres motius, per entregar-me el llibre que va resultar de les seves investigacions: *La Llumanera de Nova York, un periòdic entre Catalunya i Amèrica*. Em porta a dinar a Can Xifra dels afores de Sant Gregori, un restaurant de cuina casolana de grans dimensions que es deu omplir de gironins els caps de setmana. Cargols "a la sal" excel·lents. M'explica que durant uns anys va ser l'arxiver municipal de Begur. Va quedar parat de la quantitat de gent vin-

“Un estudi sobre la revista en català editada a Nova York entre 1874 i 1881

guda de Cuba que volia trobar els seus orígens familiars a la població. Va descobrir que, en un moment determinat del XIX, cinc-cents dels mil habitants que Begur tenia van emigrar a Cuba. La meitat, aviat està dit. Va anar a l'illa, i hi va trobar altres punts d'interès de caràcter més general i erudit. Em dona el llibre que els conté. "Si no visqués a Girona, viuria a l'Havana." No ho havia sentit mai de ningú.

A casa, llegeixo les investigacions sobre *La Llumanera*. Des de Nova York es distribuïa a la majoria de països americans on hi havia catalans. Es veu que va ser un bon negoci. Lluís

Costa situa la revista dins el moviment de la Renaixença. Està molt ben vist: militància de la llengua, informació sobre els Jocs Florals, interès per Josep Anselm Clavé, reclamació d'una ortografia catalana... Serafi Pitarra va actuar de corresponal des de Barcelona. En tenia al Perú, Mèxic, Bogotà, San Francisco... tots catalans. L'il·lustrador era Felip Cusachs, originari de Mataró. Va aplicar a *La Llumanera* la tècnica de gravat que ell mateix utilitzava a *The Daly Graphic*, el primer periòdic il·lustrat del món. *La Llumanera* va ser el tercer. S'ha de dir que els promotors i lectors de la revista, tots benestants, eren contraris al fet que les colònies s'independitzessin d'Espanya. En Costa i jo no vam poder evitar parlar de l'actualitat catalana, és clar.

Li pregunto què és el Campus de Comunicació Cultural i Corporativa que dirigeix. Forma periodistes, però com que hi ha pocs diaris que en reclamin es tracta que els alumnes es puguin bellugar amb solvència en la gestió cultural o en l'elaboració i divulgació de novetats o notes d'interès. El periodisme, de *La Llumanera* a ara...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchell (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/boeq6u>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Més que una querella

A mi em sembla que la querella aquesta que el Parlament presentarà contra el jutge Pablo Llarena (que és aquell senyor que ara a Espanya és més conegut i important que el president Mariano Rajoy i qualsevol dels seus ministres) és molt més transcendent del que pot semblar inicialment. Ja no només perquè ara el jutge haurà après que no és el mateix receptor que prendre, i que de querellant passarà a ser querellat, sinó sobretot pel que representa en relació amb l'actitud del que en podríem dir la part catalana del conflicte. És com si hi hagués hagut un clic, un canvi de mentalitat, i s'hagués passat a actuar a l'ofensiva en comptes d'actuar, com es feia fins ara, a la defensiva. Fins ara les querelles les presentaven uns. Però ara això ha canviat. Les querelles ara també les presenten uns altres. Dies enrere, el president Puigdemont va presentar una demanda contra l'Estat

“La querella contra el jutge Llarena és, també, un canvi mental. És el pas de l'actitud defensiva (ves quin remei) a l'ofensiva

espanyol davant el Comitè dels Drets Humans de les Nacions Unides en què denunciava la vulneració dels seus drets. Abans-d'ahir, l'advocat del president, Jaume Alonso-Cuevillas, va anunciar que presentaria a la fiscalia de Barcelona setanta denúncies (setanta!) per presumptes delictes d'odi contra Puigdemont. I ahir es va saber

que avui el Parlament aprovarà la presentació d'una querella contra el jutge Pablo Llarena per prevaricació. No em negaran que en tot plegat hi ha un canvi d'actitud. A mi em sembla que no és només una estratègia de defensa (per esgotar totes les vies possibles abans de recórrer a les instàncies europees), sinó un canvi d'actitud. La querella contra Llarena no és una anèdota, ni per a ell (a partir d'ara formarà part del seu currículum) ni per a cap de les parts implicades. I encara menys si, com sembla, en els pròxims dies aquesta querella s'obre a la participació de la ciutadania. Rajoy, que era l'encarregat de resoldre el problema, va decidir passar la pilota als jutges. I ara, és clar, el partit es juga (també) en el front judicial. I no només a Espanya sinó a Europa. Ho han volgut així. El Parlament decidirà avui plantar cara a Llarena. És, evidentment, un tema jurídic, de protecció dels drets. Però també d'actitud.

EDITORIAL

Un atac deliberat a la democràcia

El jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, continua actuant escrupolosament d'acord amb el paper d'ariet de l'Estat espanyol en la seva croada contra l'independentisme català. La seva interlocutòria d'ahir, en què negava a Jordi Sánchez la possibilitat de participar per qualsevol mitjà en el ple d'investidura d'avui i, eventualment, la seva elecció com a president de la Generalitat, és un altre cop de l'Estat contra la decisió democràtica dels ciutadans de Catalunya, expressada en les eleccions del 21 de desembre passat, d'atorgar la majoria a les forces independentistes; contra el Parlament català i els seus 135 diputats, que tenen el dret sobirà de triar d'entre tots ells el president, i finalment contra els drets civils i polítics del mateix Jordi Sánchez, protegits per la Constitució Espanyola i defensats pel Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides en una resolució adreçada al govern espanyol dies enrere. El risc d'una "reiteració delictiva" que dona per descomptada, i la protecció d'altres drets que no concreta, són les excuses del jutge per prendre una decisió que té com a objectiu únic i explícit impedir l'elecció i investidura com a president de la Generalitat d'un diputat que ell ha tancat a la presó sense judici, de la mateixa manera que es van impedir la de Jordi Turull i abans la de Carles Puigdemont. Es tracta, doncs, d'un atac deliberat i intolerable contra el Parlament, contra la ciutadania i contra la democràcia a Catalunya, que, més enllà del nou retard en l'elecció de president i la designació d'un govern legítim, mereix una resposta contundent del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides –ara ignorat– i justifica plenament la querella criminal per prevaricació contra el jutge Llarena que presentarà el Parlament en defensa pròpia i de l'estat de dret.

De reüll

Odei A.-Etxearte

I si Merkel ja ho veu?

Primera entrevista. Marta Rovira va parlar ahir al diari suís *Le Temps*. La secretària general dels republicans es vol instal·lar a Ginebra, hi busca feina. "No podia arriscar-me a estar entre 20 i 30 anys a la presó", va dir, tenint com té una filla de set anys, l'Agnès. El dia que va anunciar que marxava a l'exili ja va confessar en una carta als militants d'ERC que a Barcelona se sentia en una presó interior. Aquell dia el jutge Pablo Llarena tornava a empresonar cinc companys seus: Carme Forcadell, Jordi Turull, Raül

La bel·ligerància espanyola es passeja per Europa

Romeva, Josep Rull, Dolors Bassa, i augmentava fins a nou la xifra de presos polítics catalans. Rovira comença a moure's en el front actiu de l'exili. Les ordres de detenció europees i internacionals fan que quatre estats (tres dels quals dins la UE) es mirin de reüll, mentre

Alemanya ja ha descartat la rebel·lió, i Espanya demostra que no entén cap més llenguatge que no sigui un càstig brutal i exemplar a costa de vulnerar drets humans i polítics. La bel·ligerància espanyola es passeja per Europa. Esteban González Pons escriu barbaritats a tots els eurodiputats i una diplomàcia enfurismada exhibeix les maneres d'un estat que es diu democràtic i que no actua com a tal. ¿I si Merkel ja veu que Rajoy només radicalitzarà el conflicte i que, en canvi, per protegir-lo, la UE haurà d'homologar-ne les pràctiques autoritàries? Catalunya qüestiona els pilars d'Espanya i de la Unió des del seu propi cor. Per fi.

Les cares de la notícia

JUTGE DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Ni drets, ni democràcia

El magistrat del Tribunal Suprem continua demostrant que les raons d'estat estan per damunt dels drets –en aquest cas, de Jordi Sánchez–, encara que estiguin protegits per la Constitució i les Nacions Unides, i per damunt de la decisió democràtica del Parlament i els ciutadans catalans.

MINISTRE DE FOMENT

Iñigo de la Serna

Foment del cinisme

S'ha de tenir molt de cinisme i molt poc respecte pels ciutadans afectats per dècades de desinversió, incompliments i retards en les infraestructures a Catalunya, per presentar-se ahir a l'estació de la Sagrera presumint de pressupost i de ser el motor de l'economia catalana.

PERIODISTA I ESCRIPTOR

Martí Gironell

Èxit literari, ara en anglès

L'última novel·la de Martí Gironell, *La força d'un destí*, ha iniciat la seva expansió internacional i es publicarà en anglès. Gironell és col·laborador d'El Punt Avui. Tres dels quatre llibres de ficció més venuts ara mateix són d'autors vinculats al diari: Gironell, Gaspar Hernández i Joan-Lluís Lluís.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Urgències

Salut vol que en 4 anys l'estada a urgències no superi les 24 hores. La reorganització preveu que el 061 derivi els pacients als CAP o a altres serveis.

10
anys

L'Ebre, per decret

José Luis Rodríguez Zapatero descarta el recurs del riu Segre i imposa l'ampliació del minitransvasament de Tarragona fins a Barcelona.

20
anys

Sense renúncies

El líder del Sinn Féin, Gerry Adams, afirma que l'acord de pau de divendres no fa variar l'objectiu d'una Irlanda unificada.

Full de ruta

Imma Merino

Violència

Tribuna

Jaume Oliveras. Escriptor

Fossa mediterrània

Fa poc va complir-se el cinquantenari de l'assassinat de Martin Luther King, que va predicar la lluita pacífica a favor dels drets civils dels afroamericans. En aquells anys 60 als EUA, i posteriorment, dins d'aquest col·lectiu també hi va haver qui defensava la resistència armada (l'autodefensa) davant la violència d'una societat discriminatòria. Però fins les mateixes lluites pacífiques van qüestionar-se quan va intervenir la Guàrdia Nacional: la seva repressió va provocar una resposta considerada violenta que va utilitzar-se per deslegitimar el moviment. És un vell argument exemplificat amb una diversitat de casos: els estats moderns s'atribueixen el monopoli de la violència, apel·lant a l'ordre i la seguretat, i criminalitzen els moviments dissidents que s'hi resisteixen acusant-los de violents: tant li fa que hagin actuat per defensar-se; tampoc no importa convertir qualsevol forma de lluita (fins una pintada) en una acció violenta.

Ho estem veient dia rere dia, cada vegada més, amb l'empara de certs mitjans de comunicació: una nit t'atreuixes a veure una tertúlia d'una cadena televisiva pública estatal i escoltes un *periodista* argumentant que la interlocutòria de Pablo Llarena conté unes consideracions molt afinades sobre què és la violència, de manera que lloa la capacitat del jutge de veure-la on volia fer-se invisible: com ara en la convocatòria d'un referèndum; passats uns dies, veus un moment la mateixa cadena i et trobes un altre *periodista* que afirma que a Catalunya hi ha un *terrorisme* de baixa intensitat i que els CDR són una organització concebuda per exercir la violència i la intimidació. Evidentment, no són veus solitàries. La maquinària de la criminalització de l'independentisme català, paral·lelament a la causa general encoberta instruïda en l'àmbit judicial, fa temps que s'ha posat en marxa i cada dia està més engreixada. Ni tan sols importa que la justícia alemanya desautoritzi l'acusació de violència als convocants del referèndum de l'1 d'octubre. La resposta és menysprear el jutge i acusar Alemanya de menysprear Espanya. La resposta també és fustigar els CDR i fins i tot detenir-ne membres mentre es passa per alt la violència policial, els atacs de l'extrema dreta (a vegades a persones que posen llaços grocs) i l'odi escopit en columnes periodístiques i arengues radiofòniques. Mentre inventen la violència d'uns encobren la violència real d'uns altres.

A l port sicilià de Pozzallo, des del dia 16 de març, el vaixell de Proactiva Open Arms està immobilitzat per ordre d'un jutge de Catània. Segons l'ordre judicial, l'ONG catalana havia comès un presumpte delictes d'immigració clandestina, pel fet d'intentar salvar ciutadans del món de ser engolits per la fossa mediterrània. Ara, la cap de l'expedició i el capità de l'embarcació s'enfronten a una condemna de tres anys i el vaixell pot ser requisat. El gran pecat és ser solidaris. Un munt de tragèdies personals i desastres col·lectius obliguen molta gent a deixar les seves cases i emprendre el camí del nord, cap a una Europa que alguns diuen que és més culta, solidària i feliç. És l'instint de la supervivència davant el sense sentit de la misèria i la mort. Aleshores, el blau mediterrani marca la ruta, malgrat el perill de les embravides aigües i la vilesa de les màfies. Arriscar la vida per poder sobreviure. I, per a molts, somniar que els fills podran créixer en un entorn millor.

DES DE FA UNS ANYS, la zona mediterrà-

nia s'ha convertit en un traginar continuat de la immigració, amb milers de persones que intenten ser refugiats en l'anomenat món occidental. Mentre, una xarxa de traficants de cossos venen i revenen viatges al no-res i converteixen accions humanitàries en un gran negoci. En llanxes, pasteres i destarotades embarcacions, homes i dones, fins infants, són abandonats a aigües internacionals i només tenen possibilitats de sobreviure si la sort els acosta a un vaixell de salvament. És l'argument d'una gran tragèdia. Per defensar les pròpies fronteres, Europa obliga a lliurar els im-

migrants als guardacostes libis, un país amb un estat en fallida, que s'han d'encarregar de retornar els refugiats als països d'origen. La Unió Europea subvenciona la feina dels libis (l'any passat, uns 180 milions d'euros), sense solucionar prou el drama humà, que es reproduceix en nous intents i torna a alimentar les accions mafioses. Les ONG humanitàries insisteixen en la seva lluita solidària. Podem rentar-nos les mans davant tanta ignomínia?

EL 20 DE MARÇ el plenari de l'Ajuntament de Badalona es pronuncia a favor d'Open Arms, organització inscrita en aquesta ciutat, i dimarts passat ho feu el mateix l'Ajuntament de Barcelona. Però, n'hi ha prou? Dilluns que ve, el jutge de Catània Nunzio Sarpieto decidirà sobre l'acusació d'immigració clandestina contra l'oenagè badalonina. En certa manera, el jutge tindrà el poder de criminalitzar totes les organitzacions lliurades a una desinteressada acció solidària. En l'històric mar que ha significat el bressol cultural europeu es va eixamplant la fossa de la mort.

“En l'històric mar que ha suposat el bressol cultural europeu es va eixamplant la fossa de la mort

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ho hem de dir ben clar

■ Ho hem de dir ara ben clar. Mai cap govern espanyol ha tingut ni la intenció ni la voluntat de propiciar l'encaix de Catalunya a Espanya. Una voluntat que, després de la repressió de la cultura i la llengua, i l'eliminació de les institucions pròpies com a resultat de la Guerra Civil i els quaranta anys de franquisme, hauria fet molta falta. Els socialistes, amb F. González, al capdavant haurien pogut iniciar aquesta tasca quan van guanyar les eleccions el 1982 i van governar fins al 1996 –no era una feina fàcil, ja que s'havia de trencar una dinàmica històrica que arrenca amb el decret de Nova Planta endegat pel primer Borbó–, però no van fer res, i ara, després de les últimes declaracions de F. González, entenem per què: ni els socialistes –potser caldria deixar de banda el PSC–, ni els populars no han

sigut mai res més que centralistes unitaristes, és a dir: espanyols en el sentit més ranci de la paraula. Pels socialistes, el federalisme ha sigut sempre el conillet que en moments adequats han fet sortir del barret. En qualsevol de les seves formes, no se l'han cregut mai i sempre l'han usat com a reclam en ocasions electorals; encara l'lceta en va fer ús en les darreres eleccions al Parlament propiciades per M. Rajoy.

JORDI GARCIA VILANOVA
Terrassa (Vallès Occidental)

Incomprensió

■ Se'm fa difícil d'assimilar la incomprensió d'una part molt important de la població espanyola que se sent orgullosa de ser-ho, en relació amb els anhels de ciutadans catalans de deixar de formar part de l'Estat espanyol. No volen entendre que hi ha un paral·lelisme evident entre la manera de pensar d'uns i altres.

Aquests espanyols, que per iniciativa pròpia van donar suport a incorporar-se a la UE, estan palesant, cada cop amb més intensitat, la incomoditat que els representa formar-ne part, ja que els molesta profundament no sentir-se amos i senyors de les seves decisions, sempre subjectes a una autoritat superior que consideren aliena. Això hauria de fer-los pensar en els sentiments dels catalans, que tenen la mateixa sensació envers els poders de l'Estat, que constantment trinxen les iniciatives socials i de tota mena que proposa el seu Parlament. Potser que hi reflexionin.

JOSEP M. MONRÀS CORTÈS
Begues (Baix Llobregat)

Els catalans som gent pacífica

■ Estem en temps de Pasqua. Penso que a Jesús el van executar per ser un home lliure, solidari i pacífic. Aquestes vir-

tuts les veig també en els nostres polítics; i vull agrair-ho. Gràcies, polítics exiliats, perquè per vosaltres Europa comença a despertar i a conèixer-nos. Gràcies a vosaltres, polítics empresonats; per les vostres conviccions, per la vostra fermesa, per la vostra valentia i serenitat. I gràcies pels vostres missatges, sempre encoratjadors per nosaltres. No us decebrem; no ens arronsarem; amb vosaltres no tenim por. Continuarem, com ens demaneu, manifestant-nos pacíficament.

M. LLUÏSA CORTÈS AYATS
Barcelona

FE D'ERRADES: A l'article "Entrades amb trampa" publicat dimarts 10 d'abril a la secció Cultura i Espectacles es feia referència a Montse Moré com a directora de màrqueting internacional del Cirque du Soleil, quan en realitat l'actual directora de màrqueting és Montse Adam Salvatierra.

La frase del dia

“Llarena ha fet un cop d'estat com Tejero, ha entrat al Parlament per impedir una investidura”

Josep Costa, DIPUTAT DE JXCAT I VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT

Tribuna

Juan-José López Burniol. Notari

El compromís històric

El dia 16 de març de 1978, ara fa quaranta anys, començà a morir el compromís històric. Aquell dia va ser segrestat per les “Brigades Roges” Aldo Moro, president de la Democràcia Cristiana, expresident i ex-ministre d'Afers Estrangers del govern d'Itàlia. El matí d'aquell dia, Moro havia sortit de casa per anar a la Cambra de Diputats a donar el vot de confiança al quart govern de Giulio Andreotti, company de partit de qui Moro deia que ocupava el poder “per fer el mal, com sempre ha fet el mal en sa vida”. Van morir assassinats els seus cinc escortes i Moro fou amagat en un pis de la mateixa Roma, a on va romandre fins al dia 9 de maig, en què el va assassinar Mario Moretti, un extremista d'història fosca, i el seu cadàver va ser abandonat dintre d'un cotxe aparcant al bell mig de Roma.

ELS ANYS 60 havien estat a Itàlia una dècada més de les dominades per la dreta demòcrata cristiana, encapçalada llavors per Aldo Moro i Giulio Andreotti. D'Aldo Moro diu Indro Montanelli: “Ningú pot dir que l'ha conegut, i vaig arribar a la conclusió que el mite de la seva agudesca política es devia sobretot a la seva incomprendibilitat; el vaig entrevistar tres o quatre vegades, i vaig experimentar sempre la mateixa sensació hipnòtica: la de trobar-me a la tenda d'un beduí [...] que, mentre donava a les meves preguntes llarguíssimes respostes toves, vigilava la caravana de camells.” D'Andreotti recorda el mateix Montanelli que, un dia que va escriure que quan Andreotti anava a missa cada dia acompanyant Alcide de Gasperi, aquest parlava amb Déu i Andreotti ho feia amb un capellà, Andreotti li va remetre una nota en què li deia: “Té raó, però almenys a mi el capellà em contesta.”

ALS ANYS 70 —concretament des del

1973—, Moro va ser el gran propugrador, juntament amb el líder comunista Enrico Berlinguer —“pare de la criatura”— del “compromís històric”, l'entesa de la Democràcia Cristiana amb el Partit Comunista en el marc d'una política de “solidaritat nacional”, que comportaria l'entrada dels comunistes al govern d'Itàlia —és a dir, d'un país occidental— i obriria una expectativa de renovació democràtica que passava al davant dels interessos estratègics de l'OTAN. Aquesta entesa va tenir, a l'esquerra, l'oposició d'una part del Partit

“Mort el compromís històric, la vida política italiana ha passat pel sotrac de la corrupció, per Berlusconi i avui viu una situació difícil, en espera d'una renovació pendent

Socialista dirigida per Bettino Craxi, que la veia com un pla per marginar els socialistes, i del Partit Republicà Italià, liderat per Ugo La Malfa, que també la considerava com una forma de tallar el pas a altres forces esquerranes. I pel que fa a la dreta, l'ala més conservadora de la Democràcia Cristiana tampoc era favorable a l'acord. El febrer de 1980, se celebrà el XIV Congrés de la Democràcia Cristiana i el sector moderat del partit guanyà les eleccions internes gràcies a un programa anticomunista, fet que suposà el principi de la fi del compromís, formalitzada el 28 de novembre quan Enrico Berlinguer ratificà el seu final.

PERÒ DARRERE DE LES GIRAGONSES tradicionals de la política italiana de sempre, l'oposició frontal al compromís històric va venir dels països líders dels dos bàndols de la Guerra Freda —els Estats Units i l'URSS—, tots dos enfrontats amb la plenitud de la seva força a qualsevol procés reformador de l'*statu quo*. Berlinguer va ser objecte a Bulgària d'un atemptat frustrat; i Moro, després que Kissinger l'advertís de l'oposició dels Estats Units que els comunistes entressin al govern d'Itàlia, va ser segrestat i assassinat per una organització d'extrema esquerra radical, sobre l'actuació de la qual han existit des de sempre fortes sospites. Unes sospites que posen en relleu l'estranya convergència, tantes vegades repetida al llarg de la història, entre els conservadors més recalcitrants partidaris de l'immobilisme i els joves revolucionaris disposats a realitzar a sang i foc la seva utopia.

MORTE L'COMPROMÍS històric, la vida política es va arrossegar fins que la corrupció va fer esclatar *tangentópolis*, i, després d'aquest sotrac, vingué Berlusconi. Avui Itàlia viu una situació difícil, en espera d'una renovació pendent.

De set en set

Xavier Cortadellas

Imperio

Quan davant de la paraula llei algú diu la paraula imperio, n'hi ha que deixem de pensar automàticament en la llei i ens

posem a pensar en samarretes. Samarretes Imperio: les de tota la vida, com aquell qui diu. No sé si això només em va passar a mi dilluns passat després de sentir l'espavilat aquell que és rei de tots els espanyols, llevat de la seva dona. M'imagino que no. D'original en soc poc: en això també estic a l'altura de la majoria dels exemplars del ramat que per constitució em pertoca. D'original, altrament, tampoc no ho va ser aquell espavilat dilluns passat a l'Auditori de Barcelona en el parlament que va fer davant de jutges, magistrats i altres servidors *variopintos* del imperio. El cas és que, un cop se'm va encendre la llumeta, vaig afixar-me a anar al Google, vaig escriure *imperio* i, navegant navegant, vaig veure que una de les ofertes de la casa *Imperio* es diu *abanderado*. Hi ha el clàssic, que és un eslip; l'actual —de tirants per a home— i la *camiseta tèrmica de manga corta y cuello redondo para hombre*. Per a homes autèntics, però els *abanderados* de la legió. No la cabra, és clar, sinó el primer humà que té a la vora. Volguéssim o no, aquests dies sants de Setmana Santa tots hem vist imatges de legionaris desfilar darrere de l'*abanderado* i la cabra, acompanyats en el cant per un grupet de ministres eufòrics. Seguien una tradició que ells volen de segles i que es concreta no només en els passos de Setmana Santa o a cantar que són i que volen ser el *novio de la muerte*, sinó per atonyinar ben atonyinat a tothom que, si pogués triar, triaria no tenir res a veure amb ells. L'última es diu Tamara Carrasco. Estem amb tu, Tamara. I *punto*, com han dit sempre els que ara diuen que són constitucionalistes.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Escòcia
ajorna la
resolució del
cas Ponsatí**

Fins al juliol no es farà la vista per extraditar l'exconsellera d'Educació

**L'Audiència
deixa lliure la
membre dels
CDR**

Li atribueix només desordre públic i evita qualsevol acusació de terrorisme

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament contra L

QUARTA Torrent ajorna la investidura de Sánchez perquè Llarena no permet la votació **REACCIÓ** Proposarà a la mesa una querrela contra el jutge **ALTERNATIVA** JxCat decidirà dimecres a Berlín amb Puigdemont

Odei A-Etxearte
BARCELONA

Quart intent d'investidura bloquejat. El president del Parlament, Roger Torrent, va ajornar ahir el ple d'investidura de Jordi Sánchez, després de la decisió del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena de no permetre que fos votada la seva candidatura com a president de la Generalitat, en rebutjar la petició d'un permís perquè fos traslladat a la cambra o perquè hi participés per videoconferència. La mesa del Parlament es reunirà amb caràcter d'urgència aquest matí i, segons fonts parlamentàries, Torrent proposarà que la cambra presenti una querrela contra el magistrat per prevaricació. Si la circumscriuen a la justícia espanyola, l'hauran de presentar al mateix Tribunal Suprem. JxCat, ERC i la CUP van coincidir en la necessitat de donar una resposta conjunta al que consideren una vulneració de les mesures cautelars dictades pel Comitè de Drets Humans de l'ONU. Els dos futurs socis de govern tenen majoria absoluta a la mesa per impulsar la mesura judicial. Cs, però, ho denunciarà perquè ho creu "il·legal".

Torrent i la defensa de Sánchez s'havien dirigit a Llarena per demanar-li que garantís a l'expresident de l'ANC l'exercici dels seus drets polítics després del pronunciament de l'ONU. Llarena, però, va argumentar la ne-

cessitat de limitar parcialment els drets de Sánchez per assegurar els drets constitucionals i polítics dels espanyols i de l'electorat català. "Avui em pregunto si els catalans van tornar a delinquir el 21-D dipositant els seus vots a les urnes", va declarar Sánchez a Twitter.

El fet que és que JxCat i ERC preveien que Llarena impediria la investidura de l'expresident de l'ANC, vistos els precedents. Però més enllà de la presentació de la querrela, la resposta dels tres grups independentistes està igual de lluny d'embastar-se. Tot i les presses d'ERC per formar un govern "efectiu" tan aviat com sigui possible, JxCat no preveu proposar amb immediatesa un altre candidat. Encara més, no garanteix no demorar la presentació d'un quart nom que permeti aixecar el 155, tot i que, tal com va explicar aquest diari, fonts del grup de Puigdemont van negar des del primer moment el compromís perquè es formés l'executiu abans de Sant Jordi com reclamaven els republicans. Consideren que hi ha temps fins al 22 de maig, la data límit per a la convocatòria d'eleccions. La portaveu de JxCat, Elsa Artadi, va plantejar obrir una "reflexió" sobre si l'independentisme està disposat a "seguir el joc" a l'Estat, en un context en què la CUP manté que s'ha d'investir Puigdemont.

El grup parlamentari de JxCat es reunirà dimecres

Les frases

“No respecten el resultat del 21-D. No respecten la majoria parlamentària. No respecten l'ONU”

Carles Puigdemont
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

a Berlín per decidir el pròxim pas a fer, després de mantenir contactes amb el mateix Sánchez, a Soto del Real, i amb els consellers Jordi Turull i Josep Rull, a Estremera. Puigdemont marcarà el camí a seguir, quan hi ha veus a JxCat que insisteixen en la seva investidura. Una opció que no han descartat mai, però per a la qual necessitarien, almenys, que s'hagués reformat la

“Defenso els drets polítics dels 135 diputats i, a través d'ells, els del conjunt de la ciutadania”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

lleï de presidència. ERC tampoc ha vist mai clar que la mesa hagi d'assumir riscos per una investidura que l'Estat vetaria i no permetrien aixecar el 155. Puigdemont va denunciar la situació en una piulada: "No respecten el resultat de les eleccions. No respecten la majoria parlamentària. No respecten les Nacions Unides." El president de la Generalitat es va reunir ahir a la

“Avui em pregunto si els catalans van tornar a delinquir el 21-D dipositant els seus vots a les urnes”

Jordi Sánchez
DIPUTAT DE JXCAT

capital alemanya amb el seu antecessor al càrrec, Artur Mas, per primer cop des de l'alliberament de Puigdemont.

Per JxCat, el jutge ja no diu tan sols que presentin un candidat que no estigui processat, sinó que està dient que qualsevol candidat independentista no és "elegible" tot i que JxCat, ERC i la CUP es van presentar amb un "programa electoral republicà". És, va

dir Artadi, un "cop d'estat togat". "El que estan dient és que qualsevol candidat que proposem és susceptible d'acabar a la presó", va denunciar Josep Costa, també diputat de JxCat i vice-president primer del Parlament. El que s'hauria de prioritzar, creu, és dirimir com es pot constituir un executiu "sense que això signifiqui que tots acabem a la presó".

ERC reiterava la necessitat, però, de formar un govern de manera urgent perquè l'independentisme sigui "més fort" per afrontar la repressió. La gestió dels Mossos d'Esquadra i dirigir els mitjans públics de comunicació els enfortiria, troben. Així ho va defensar el portaveu dels republicans al Parlament, Sergi Sabrià. ■

L'APUNT

'Roma, Roma, Roma...'

Jordi Panyella

Ara que el cop de puny a la boca de l'estómac ja no fa mal, un bon exercici d'empatia amb el rival que t'ha deixat planxat consisteix a buscar a YouTube, escrivint-hi les paraules *Roma, Roma, Roma*, l'himne de l'equip de futbol de la capital d'Itàlia. És una melodia que s'envola amb facilitat, gràcies a una harmonia fàcil i a l'impuls a ple pulmó de milers de *tifosi* de l'equip

que canten l'himne abans de l'inici de cada partit, inundant l'estadi d'una atmosfera carregada de bellesa. L'efecte sensorial resultant reconforta l'esperit afeblit i amanyaga les ferides. Que no hi ha res millor que una moixaina sonora per enamorar-se una vegada més de la vida, alçar-se de la derrota i tornar una altra vegada a la càrrega. En el futbol i en el que faci falta.

Llarena

El diputat de JxCat Jordi Sánchez, en una imatge del mes d'octubre passat ■ AFP

El jutge es desentén de la resolució de les Nacions Unides

■ Llarena subratlla el fet que ni és "concreta" ni tampoc és vinculant ■ Insisteix en el risc de reiteració delictiva

circumstàncies, com ara la protecció dels drets del conjunt de la comunitat que el magistrat considera "preferents".

En aquesta nova ocasió, la defensa de Sánchez sol·licitava tres modalitats que haurien permès al diputat defensar la seva candidatura, ja fos atorgant-li la llibertat provisional, amb un permís extraordinari o a través de vies telemàtiques. En tots els casos, s'hi va negar. El magistrat recordava en el text que a Sánchez se li va permetre presentar-se a les eleccions del 21-D i també se li ha atorgat la possibilitat de delegar el vot, però el reiterat rebuig a una investidura l'empara en el fet que la "limitació" dels seus drets polítics "resulta adequada quan vingui fonamentada en altres finalitats constitucionals igualment legítimes". I, en aquest punt, incidia en el risc de "reiteració" dels delictes pels quals avui està empresonat i en espera de judici. Per Llarena, el perill és més elevat pel fet que es presenta per desenvolupar tasques de govern.

Paper de les entitats

El magistrat torna a fer un extens relat dels diferents episodis del procés, tant pel que fa a les decisions polítiques i parlamentàries, com també des de l'àmbit de les entitats sobiranistes, repassant les successives mobilitzacions a favor de la independència des del 9-N fins al referèndum de l'1-O, passant per les concentracions davant de la conselleria d'Economia, durant les quals insistia a presentar Sánchez i Jordi Cuixart com a caps visibles d'una revolta que subratllava que en cap cas va tenir el caràcter pacífic que han al·legat els processats, sinó que va qualificar-la "d'aixecament violent". Com a elements també per fonamentar el risc de reiteració, Llarena arriba a citar el fet que hi ha sectors que "encara defensen que s'hagi d'aconseguir la independència de manera immediata". ■

Crida a la no-violència

El col·lectiu En Peu de Pau fa una crida perquè les mobilitzacions es desenvolupin en el marc de la no-violència. Per aquest motiu, repartiran adhesius, evidentment de color groc, amb el lema "Sempre en Peu de Pau" i "M'enganxo a la no-violència". Ahir van voler simbolitzar aquesta unitat amb una foto de família a la plaça del Rei de Barcelona amb desenes de membres del col·lectiu i també amb la presència del president del Parlament, Roger Torrent, i diputats de Junts per Catalunya, ERC, la CUP i En Comú Podem. "Rebutgem qualsevol acció ciutadana, policial o d'administracions que comporti violència. Estem compromesos amb els drets hu-

mans i la resolució pacífica dels conflictes", assegura En Peu de Pau en un comunicat que van llegir vuit dones de la societat civil. També van lamentar que les protestes dels CDR durant la Setmana Santa hagin estat tipificades per la fiscalia com a terrorisme, encara que el jutge va acabar ahir rebaixant-ho a un delictes de desordres públics. "Qualificar el legítim dret de protesta de terrorisme és una forma d'erosionar els drets democràtics i encara més quan no va haver-hi violència", hi afegeixen. Això sí, van deixar clar que la no-violència no significa "inacció" ni "passivitat" ni renunciar a "cap compromís ètic ni de drets". ■ M.

BATALLER

Montse Oliva
MADRID

Ni tan sols amb la resolució sobre la taula del Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, el magistrat Pablo Llarena ha modificat ni una engruna la seva negativa a permetre que Jordi Sánchez pogués sotmetre's avui al debat d'investidura. Desatenent la reclamació de l'òrgan internacional perquè l'Estat espanyol garanteixi els drets polítics del diputat de JxCat, el jutge del Tribunal Suprem repetia ahir els mateixos arguments del risc de reiteració delictiva de fa un mes per no permetre que el dirigent pogués defensar la seva candidatura a la presidència de la Generalitat. De fet, en la resolució, de 54 folis, Llarena admet que l'únic element nou que aporta Sánchez respecte a

La data

09.03.18

és el dia que el jutge va negar per primer cop que Sánchez acudís al seu ple d'investidura previst per al dia 12.

l'anterior petició per acudir al ple d'investidura és la mesura cautelar comunicada per les Nacions Unides —en espera de resoldre el fons de la petició feta per Sánchez— i, en aquest sentit, deixa clar que no se sent interpel·lat.

Tant és així que el magistrat conclou que la resolució d'aquest organisme no entra en el fons de la qüestió denunciada per Sánchez i, sobretot, "no suposa que faci una indicació concreta, que mai no pot servir vinculant per al tri-

bunal, ni tan sols gosa suggerir que la tutela cautelar dels drets polítics del processat impliqui adoptar alguna de les decisions que expressa el sol·licitant". És a dir, Llarena recalca, precisament, que en cap cas es reclama la possibilitat que els seus drets "s'exerceixin d'una manera íntegra i que es pugui produir el seu eventual nomenament com a president de la Generalitat".

El jutge apel·la a l'article 25 del Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics incidint en la circumstància que hi ha restriccions a l'hora de vetllar per aquests drets. Concretament, addueix que l'interès d'evitar danys irreparables del processat "no implica que ineludiblement s'hagi d'autoritzar l'exercici complet del seu contingut", sinó que s'han de tenir en compte altres

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llarena, avis republicans

EDUCADOR · Juan Llarena Luna, l'avi del jutge, va ser un renovador de l'ensenyança i promotor de les Missions Pedagògiques republicanes **BARCELONA** · Tres germans seus, mestres a Catalunya, van ser represaliats i readmesos pel franquisme com ell

Xavier Miró
BARCELONA

El jutge Pablo Llarena Conde té arrels a Catalunya, on hi ha enterrats el seu besavi i besoncles per línia paterna. El seu avi Juan Llarena Luna va ser inspector en cap d'educació a Lleida, un renovador de l'ensenyança i impulsor de les Missions Pedagògiques de la República, un compromís que el va portar a ser represaliat i perdonat pel franquisme.

El fil d'aquesta història sorgeix de la curiositat de Ramon Manuel Ribelles, un mestre de 54 anys de l'escola Pompeu Fabra de Mollerussa, especialista en la història del seu poble, Torregrossa. Quan el jutge Llarena va aparèixer a tots els titulars dels mitjans de comunicació, Ribelles va recordar el nínxol del cementiri de Torregrossa que portava el seu cognom: "Em va picar la curiositat. Vaig pensar que ja seria casualitat que tingués arrels a Torregrossa." Ha anat recopilant dades als arxius durant els recents mesos i les ha desenterrat. En aquest municipi del Pla d'Urgell hi està enterrat Toribio Llarena, el besavi del jutge. Originari d'un poble de Burgos, Toribio va ser secretari municipal a Pratedip, Albinyana, la Bisbal del Penedès, Cervià de les Garrigues i, finalment, Torregrossa, on va morir el 1918. Segons una informació publicada fa vuit anys a *Crònica de las Merindades*, una publicació mensual gratuïta d'aquesta comarca de Burgos, Toribio havia estat oficial de l'exèrcit. Amb la seva muller, Cinta Luna, va tenir cinc fills: Juan, Cinta Pilar, Amparo, Eduard i Josep.

El seu fill Juan Llarena Luna, avi de l'actual jutge, va néixer el 1882 a

Fill d'advocats de Burgos

A Burgos, Juan Llarena Luna es va casar amb Luisa Chaves, amb qui va tenir tres fills, un dels quals, Jesús Llarena, és el pare del jutge. Jesús va estudiar dret, va fer d'advocat i, després, de magistrat i es va casar amb Carmen Conde Vivar, la primera advocada col·legiada a Toledo i la primera degana d'un col·legi d'advocats. Segons han publicat diaris espanyolistes com 'El Español' i 'Periodista Digital', Jesús Llarena Chaves va ser "un alt càrrec dintre l'organigrama del postfranquisme". "Hom diu que el jutge Pablo Llarena Conde va créixer entre converses sobre lleis i llibres de dret, i qui sap si entre records de quan la seva família havia fet estada en terres lleidatanes", conclou Ribelles.

Juan Llarena Luna, l'avi patern del jutge ■ CRÓNICA DE LAS MERINDADES

Cartagena. El 1912 va acabar els estudis a l'Escola Superior de Magisteri de Madrid. El 1913 va esdevenir inspector de primera ensenyança i pensionat per la Junta d'Ampliació d'Estudis perquè fes una diagnosi de la situació i les mancances dels edificis escolars de Barcelona. Com a inspector en cap d'instrucció pública a Lleida va dirigir un curs de perfeccionament per als mestres. *Crònica de las Merindades* el situa de mestre a les províncies de Lleida, Terol i Barcelona, el considera un dels primers esperantistes de l'Es-

panyol i assenyala que el 1912 havia assistit al Congrés de Paidologia de Brussel·les. "Tot l'assenyala com un home d'empenta, avançat al seu temps, proper a les innovacions educatives, i ideològicament versemblantment compromès amb el republicanisme", explica Ribelles. La seva trajectòria posterior sembla confirmar-ho. El 1920 Juan Llarena va demanar el trasllat a Burgos, on va promoure a la província les Missions Pedagògiques impulsades el 1931 per la Segona República. Llarena va ser un dels voluntaris espe-

cialistes d'aquella iniciativa que aspirava a difondre la "cultura general, la moderna orientació docent i l'educació ciutadana" entre la població rural com també van fer noms il·lustres com María Moliner, Antonio Machado, María Zambrano, Federico García Lorca o Luis Cernuda. Aquell mateix any va publicar el treball *Los males del régimen en la primera enseñanza*. Les Missions van repartir entre 1931 i 1936 per pobles i poblets 5.522 biblioteques, el major desplegament bibliogràfic i educatiu fins aleshores a l'Estat.

Aquest compromís el va portar a ser represaliat amb l'alçament militar del juliol, la supressió de les Missions i el control franquista de Burgos. "Va ser suspès de sou i de càrrec", explica Ribelles, que també sap, però, que el mateix 1939, amb la victòria franquista, va ser readmès a la professió. Ribelles coneix una nota signada per J. Llarena des de Burgos que evidencia la seva simpatia pel govern legítim de la República.

El seu germà Eduard s'havia dedicat al comerç i n'havia estat el representant de Lleida en el congrés que es va fer a Barcelona el 1913. Els altres germans, Cinta Pilar, Amparo i Josep, van ser mestres a Lleida i al Patronat Escolar de Barcelona, on es van traslladar a viure. Segons Ribelles, Josep va lluitar a l'exèrcit republicà i amb les seves germanes va col·laborar econòmicament amb les milícies populars. Amb la derrota del 1939, van ser depurats de l'ensenyament, si bé les dues germanes també es van acabar reincorporant novament a l'educació, mentre que Josep es va dedicar professionalment a la farmàcia un cop va acabar aquests estudis. ■

Imputada la cap dels Mossos al Vallès Occidental per l'1-O

M. Piulachs
BARCELONA

El titular del jutjat d'instrucció 2 de Sabadell, Marcos Melendi, ha decidit citar com a investigada la cap de la regió metropolitana nord dels Mossos, la comissària Cristina Manresa, i el seu número dos, l'in-

tendent Xavier Creus, en la causa oberta contra la policia catalana pel delictes de desobediència a autoritat judicial per no haver aturat l'1-O, ordenat pel TSJC.

El jutge ja té imputats un sotsinspector i el cap de la comissaria de Santa Perpètua de Mogoda i un di-

Votants en el referèndum de l'1-O en un institut de Barcelona ■ ORIOL DURAN

rector d'una escola de Polinyà per una denúncia d'un ciutadà davant la "passivitat" dels agents. A més, el magistrat ha ordenat als Mossos que lliurin totes les comunicacions que van fer l'1-O i que acreditin la "preexistència" d'uns mòbils que, segons van declarar altres investigats, van ser lliurats a agents per l'1-O. Un jutge de Lleida també investiga els caps de la policia de Ponent, un apartat que la jutgessa de l'Audiència Nacional ha refusat recentment adjuntar al cas contra la cúpula dels Mossos. ■

LA REPÚBLICA

És

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marcel Mauri, el nebot de Cuixart i alguns dels artistes que assistiran a la marató cultural mostren el cartell ■ ACN

Òmnium celebrarà l'aniversari de Cuixart amb cultura

Judit Larios
BARCELONA

Santa Perpètua de Mogoda es convertirà, el 22 d'abril, en l'escenari d'una marató cultural de nou hores per protestar de nou pels atacs de l'Estat espanyol contra Catalunya. Una quarantena d'artistes participaran en la iniciativa *Cultura contra la repressió*, que homenatjarà tots els presos polítics i exiliats però, especialment, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart. I és que l'entitat no ha triat aquesta data aleatòriament, sinó que l'ha fet coincidir amb el seu aniversari, el 43è. "Tot indica que els complirà a la presó", va lamentar ahir el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri.

La idea va sorgir de la mateixa família de Cuixart, que buscava la manera de celebrar-li un homenatge en què tothom tingués cabuda i en el qual la cultura fos l'eix transver-

sal. El nebot de Cuixart, Pol Leiva, va definir l'ocurrència com una "bogeria" i va confessar que quan els Jordis van entrar en presó, ara fa sis mesos, no estaven segurs si les mostres de suport disminuirien amb el pas del temps: "Hem comprovat que no estem sols i que mai ho hem estat."

El cartell de la jornada inclou músics diversos com Gossos, Itaca Band, Gerard Quintana, Lluís Llach i Cesc Freixas, entre molts d'altres, així com personalitats d'altres disciplines, com Silvia Bel, Gemma Humet, Pep Planas i Natza Ferrer. Al festival, s'hi afegirà la cultura popular de Santa Perpètua, la ciutat de Cuixart: començarà amb una cercavila amb els gegants i, més tard, actuarà el grup Pink Poni. L'entrada serà gratuïta, però s'habilitaran diversos punts perquè els assistents facin donacions que es destinaran a la caixa de solidaritat. ■

Ivo Vajgl Eurodiputat i exministre d'Afers Estrangers d'Eslovènia

"L'Estat espanyol perd amics i comprensió"

CDRS · L'exministre eslovè d'Afers Estrangers veu "absolutament inacceptable" acusar de terrorisme els manifestants pacífics **PRESIDENT** · "Estic convençut" que el delictes de malversació "no té cap fonament" en la causa de Puigdemont

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

L'exministre eslovè d'Afers Estrangers Ivo Vajgl és una de les figures polítiques de més pes a l'Eurocambra que ha defensat els drets polítics de l'independentisme català abans i després de l'1-O. L'escalada del conflicte en els últims sis mesos ha portat aquest eurodiputat liberal a encapçalar una plataforma que defensa el diàleg entre Madrid i Barcelona, així com la implicació de les institucions europees.

Vostè va ser un dels dos únics eurodiputats que van visitar el president Carles Puigdemont a la presó. Què el va portar a anar fins a Neumünster?

Em va semblar impossible que un president d'un govern regional escollit democràticament estigués a la presó d'un país de la Unió Europea.

Per què?

Les acusacions contra ell no encaixen en el sistema jurídic dels països europeus i estic molt content que l'endemà de visitar Puigdemont a la presó fos alliberat. Es pot concloure que en cap país de la UE aquestes acusacions poden ser acceptades com a legítimes.

El va veure confiat en el seu imminent alliberament?

Puigdemont estava molt decidit a lluitar pel seu cas i defensar de manera pacífica que no ha fet res en contra dels principis democràtics i dels drets humans. L'únic que ha utilitzat la violència i la repressió en el cas de Catalunya ha estat l'Estat espanyol.

Sorprès per la decisió del jutge?

No. Conec molt bé la justícia d'Alemanya perquè hi vaig viure més de set anys com a periodista i com a ambaixador.

Però encara està pendent l'avaluació del delictes de malversació...

Estic convençut que no té cap fonament. És part del joc polític de les autoritats espanyoles.

Va tenir algun problema per accedir a la presó?

L'eurodiputat liberal Ivo Vajgl sortint de la presó de Neumünster ■ REUTERS

No, de cap manera! Em van dir que tenia els mateixos drets en aquesta institució que qualsevol advocat.

Intentarà el mateix amb els presos a Madrid?

Sí, per descomptat. Des de la Plataforma pel Diàleg entre Catalunya i la UE repetidament demanem la visita als presoners. Són tractats com criminals però són presos polítics.

Han tingut cap resposta?

No. Mai responen a les nostres peticions. Simplement no van obrir la porta quan la delegació d'eurodiputats va intentar visitar els presos polítics. Ens van ignorar.

Queda esperança per al diàleg?

El primer pas hauria de ser l'alliberament de presos i llavors un diàleg en què les dues parts s'asseguin a la taula i busquin solucions i compromisos.

Què pensa sobre les primeres detencions de membres independentistes de la societat civil acusats de terrorisme?

No estic al cas sobre les acusacions, malgrat que ara ja m'espero qualsevol tipus d'acusacions per part seva perquè el discurs polític a l'Estat espanyol és extremadament radical.

El preocupa aquesta la vinculació?

Sí, perquè incrementa la tensió al país. És absolutament inacceptable

que es posin aquest tipus d'etiquetes als manifestants si protesten pacíficament perquè és una expressió de la democràcia.

Eleva el to amb acusacions de terrorisme pot empitjorar la seva imatge internacional?

Ja està passant. La premsa de la majoria de països europeus qüestiona com el govern espanyol està tractant el problema ara mateix. L'Estat espanyol està perdent amics i comprensió. Madrid hauria de reflexionar sobre això.

Però la Comissió Europea encara és molt amiga de Madrid.

Estic molt decebut amb la passivitat i la poca intel·ligència dels líders de la UE. Només veuen el perill que pot comportar la partició d'estats. Però la por no és bona consellera. Si actues mogut per la por, perds el sentit de la justícia.

La CE està fent pressió entre bambolines?

A la cúpula institucional europea hi ha lleialtat al PP. És una mala praxi. Donen suport a la seva gent sense considerar què estan fent per l'estat de la democràcia als seus països.

La Plataforma pel Diàleg UE-Catalunya va demanar una reunió a Juncker...

Ningú ens ha respost. És estrany i democràticament inacceptable. ■

LA REPÚBLICA

Serà

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Escòcia ajorna la vista de Clara Ponsatí fins a l'estiu

- El magistrat d'Edimburg que porta el cas d'extradició demana més informació a les dues parts
- La defensa sosté que no hi ha cap garantia que l'exconsellera tingui un judici just a l'Estat espanyol

Daniel Postico

Londres

El jutge d'Edimburg que porta el cas de l'ordre europeu de detenció i entrega de la consellera d'Educació, Clara Ponsatí, emesa pel Tribunal Suprem espanyol, va decidir ajornar fins al juliol la vista per decidir la seva extradició. En l'audiència d'ahir el jutge va escoltar la seva defensa i va demanar més informació a les dues parts. Ponsatí haurà de tornar a comparèixer els dies 15 de maig i 5 de juliol, abans de la vista definitiva, que començarà el 30 de juliol i durarà dues setmanes.

El seu advocat, Aamer Anwar, rector de la Universitat de Glasgow, va llegir un comunicat a les portes dels jutjats en què explicava que la seva clienta "refusa completament els càrrecs". Anwar va explicar al tribunal que pretenen lluitar contra l'extradició "per molts motius, però bàsicament perquè els espanyols són culpables d'un abús de poder". També va argumentar que Ponsatí, que es va entregar de manera voluntària a la policia el mes passat, "no ha comès un acte criminal mai de la vida i que s'enfronta, si és extraditada,

La consellera Clara Ponsatí i el seu advocat, Aamer Anwar, sortint de l'Audiència d'Edimburg ■ EFE

La data

30.07.18

és la data fixada per a la vista de l'exconsellera Ponsatí, que durarà dues setmanes.

a penes de 33 anys de presó per haver promogut un referèndum".

Ponsatí, de 61 anys, és catedràtica d'economia de la prestigiosa universitat escocesa de Saint An-

La frase

“La conducta de l'Estat espanyol tornarà a estar sotmesa a l'escrutini internacional”

Aamer Anwar
ADVOCAT DE CLARA PONSATÍ

draws des del 1996. Després de ser consellera d'Ensenyament durant els últims tres mesos abans de l'aplicació del 155, va ser un dels cinc membres del govern que

van marxar a Bèlgica, juntament amb Carles Puigdemont, Lluís Puig, Toni Comín i Meritxell Serret. Ponsatí és la consellera més favorable a restituir Puigdemont. Ahir va arribar als jutjats somrient de bracet amb Anwar i va tornar a rebre l'estima del centenar de catalans i escocesos que van anar a donar-li suport. Ponsatí ja ha recollit 272.000 euros en el fons per pagar la seva defensa.

El prestigiós advocat va enumerar davant dels mitjans els sis pilars sobre

els quals edificarà la seva defensa. Argumentarà que l'euroordre no és vàlida perquè Ponsatí no ha comès cap crim, que el crim de rebel·lió violenta no existeix a Escòcia, que l'euroordre ha estat emesa per perseguir políticament Ponsatí i que si és extraditada serà prejutjada o castigada o se li restringiran les seves llibertats personals com a resultat de les seves conviccions polítiques. També esgrimirà que l'extradició de Ponsatí seria "injusta, opressiva i incompatible amb els seus drets humans, que inclouen el seu dret a no ser sotmesa a una detenció prejudicial sense límit (article 5 de la Convenció del Tribunal Europeu dels Drets Humans), el dret a un judici just (article 6), a la llibertat d'expressió (article 10) i a la llibertat d'assemblea i associació (article 11)". I finalment, exposarà que "Espanya ha abusat sistemàticament del tractat del procés d'extradició establint acusacions que saben que no poden constituir delictes als seus propis tribunals".

L'advocat va denunciar persecució política contra Ponsatí: "Està acusada d'orquestrar violència, però a les 19 pàgines de l'euroordre no s'especifica ni un acte de violència o incitament atribuïble a ella." També va lamentar que l'euroordre no esmentés la "brutalitat" policial "sense provocació" de l'1-O i la va comparar amb "els dies més foscos del franquisme". Va denunciar que "cap policia espanyol ha estat arrestat o processat per les seves accions violentes de l'1-O" i que l'euroordre "és una distorsió grotesca de la realitat".

També va negar les imputacions de fer servir fons públics per organitzar el referèndum i va dir que l'ordre del jutge Llarena no aporta cap prova. Es va mostrar orgullós de la tradició dels escocesos per defensar aquells que poden ser sotmesos a la injustícia i l'opressió. També va explicar que han començat a treballar amb advocats a Alemanya, Bèlgica, Espanya i Catalunya, i que "la conducta de l'Estat espanyol tornarà a estar sotmesa a l'escrutini internacional". ■

La Guàrdia Civil escorcolla el Diplocat la vigília que tanqui

Redacció
BARCELONA

La Guàrdia Civil va escorcollar ahir durant prop de cinc hores la seu del Diplocat, organisme que s'ha de dissoldre de forma definitiva avui, dia en què s'acomiadaran els seus darrers treballadors.

Una desena d'agents va irrompre a l'edifici, situat a la Casa de les Punxes de Barcelona, per ordre del jutjat d'instrucció número 13, que investiga els preparatius del referèndum de l'1-O, a la recerca de documentació relacionada amb la contractació d'observadors internacionals

Dos guàrdies civils ahir a la sortida de la seu del Diplocat, a Barcelona ■ EFE

per a la jornada del referèndum, que, segons un informe de la Guàrdia Civil, va costar 119.700 euros. Els agents van revisar telèfons mòbils i ordinadors i es van endur el material en bosses cap al migdia.

L'excap de premsa del Diplocat, Martí Estruch, va qualificar l'escorcoll "d'acte de propaganda perquè tothom s'assabenti que el govern espanyol ha aconseguit tancar el Diplocat", perquè des de l'aplicació de l'article 155 les autoritats espanyoles ja tenien accés a tot el material. ■

LA REPÚBLICA

Tens el carnet?

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marta Rovira no descarta demanar asil polític a Suïssa

■ Revela que s'ha posat a disposició de les autoritats del país i sosté que a l'Estat no hauria tingut un judici just

Redacció
BARCELONA

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, va reaparèixer ahir en el focus públic des que va abandonar Catalunya el 23 de març passat. Va ser a través d'una entrevista al diari suís *Le Temps*, en la qual assegura que s'ha posat a disposició de les autoritats del país i que, en cas que calgui, sol·licitaria asil a Suïssa. "Des de la meua arribada em vaig posar a disposició de les autoritats suïsses", relata, i assegura que, si en sentís la necessi-

Rovira al Parlament amb els llaços grocs pels presos ■ J.L.

tat, demanaria asil. Tot i que no ho descarta, per ara no ho farà, sosté Rovira, contra la qual pesa una ordre internacional de de-

tenció pel seu paper en el procés independentista.

La republicana explica que no va comparèixer davant el Tribunal Suprem

perquè havia decidit fugir a Suïssa: "Per protegir-me d'una persecució política contra la meua persona i la meua família." Hi afegeix: "Si estigués encara a Espanya estaria darrere les reixes ara mateix. He estat testimoni del destí del meu company Oriol Junqueras, que és a la presó fa més de quatre mesos", raona la número dos d'ERC.

En l'entrevista insisteix que no hauria pogut tenir un judici just. "Cadascun ha pres les seves decisions de manera personal. Jo no podia arriscar-me a estar entre 20 i 30 anys a la presó per delictes que mai he comès quan la meua filla té amb prou feines set anys", conclou. Segons relata: "Quan encara era a Barcelona vivia en una presó interna i ja no podia expressar les meves opinions polítiques lliurement sense el risc de ser processada penalment sense fonament." Rovira no preveu dimitir com a secretària general d'ERC, busca feina a Suïssa i, quan acabi l'any escolar, la seva filla i el seu marit se li uniran. ■

Eurodiputats a favor d'alliberar els presos

■ En un manifest dubten que a l'Estat Puigdemont tingués un judici just

Redacció
BRUSSEL·LES

Una quarantena d'eurodiputats de tots els grups polítics excepte el PP reclamen que s'alliberin els presos i no s'extradeixi els polítics catalans que estan en diversos països. Els parlamentaris, de 15 estats membres, van fer públic ahir el Manifest pel Diàleg a Catalunya en el qual demanen que la justícia espanyola deixi en llibertat els nou polítics que estan en diversos centres penitenciaris de Madrid i alerten que, d'acord amb el Codi Penal espanyol, poden passar-se fins a quatre anys en presó preventiva.

Amés, interpel·len la justícia alemanya perquè no extradeixi Carles Puigdemont a l'Estat "davant la possibilitat remota que hi tingui un judici just".

La quarantena d'eurodiputats reivindiquen a les institucions europees que s'ofereixin a mitjançar entre Barcelona i Madrid "per trobar una solució política en el marc d'un diàleg sense precondicions". Entre els signants destaquen firmes com ara les de l'exministre d'Exteriors eslovè Ivo Vajgl, la vicepresidenta dels socialistes europeus a l'eurocambra Tanja Fajon o Barbara Spinelli, filla d'un dels pares fundadors de la UE. ■

An advertisement for a Disney art exhibition. The left side has a green background with white text: "Disney L'ART - D'EXPLICAR - HISTÒRIES". Below that, it says "EXPOSICIÓ DEL 23 DE MARÇ AL 24 DE JUNY" and "#DisneyCaixaForum www.CaixaForum.es". At the bottom, it says "CaixaForum Barcelona". The right side features a drawing of Mickey Mouse in a green suit, holding a pencil, standing in a workshop with various tools and sketches.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El jutge deixa en llibertat la dona dels CDR i l'acusa de desordres

■ Imposa estrictes mesures cautelars a la veïna de Viladecans, com ara no sortir del municipi sense permís judicial ■ La fiscalia li va demanar presó per terrorisme

Mayte Piulachs
BARCELONA

El jutge de l'Audiència Nacional Diego de Egea va deixar ahir en llibertat provisional la veïna de Viladecans detinguda dimarts passat per la Guàrdia Civil acusada dels delictes de rebel·lió i terrorismes per suposadament "haver liderat sabotatges" dels comitès de defensa de la República (CDR). El magistrat no va atendre la petició del fiscal, que sol·licitava la presó provisional de l'activista de la qual assegura que és "membre de grup terrorista". El jutge manté el secret de les actuacions i ahir no es van poder saber els seus arguments i si ha descartat totalment la investigació per terrorisme, un fet pel qual hauria de derivar el cas a un jutjat ordinari, a la ciutat on suposadament van passar els fets.

L'Audiència Nacional només va emetre un co-

Les xifres

4

hores a l'Audiència Nacional fins a poder comparèixer davant del jutge ha hagut d'esperar la detinguda.

6

mesures cautelars ha imposat el jutge a la veïna de Viladecans, com ara comparèixer cada dilluns al jutjat.

municat en el qual afirma que "en l'operació dels CDR" el jutge atribueix a la dona "desordres públics". A més, el jutge li aplica estrictes mesures cautelars: comparèixer cada dilluns al jutjat; prohibició de sortir del municipi de residència, excepte si és per anar a treballar; necessitat d'autorització judicial per sortir de Viladecans (precisament el jutjat que li correspon al seu municipi és a Gavà), no sortir del territori espanyol, i indicar el seu domicili i un telèfon de contacte.

La detinguda, que no ha estat incomunicada, es va

acollir al seu dret a no declarar perquè la causa està secreta i desconeix les proves que hi ha contra ella. Només va respondre a les preguntes del seu advocat, centrades a demostrar el seu arrelament. Precisament, el lletrat Sergi Atienza és el seu nou advocat, el qual va demanar la vènia al penalista Jordi Busquets, que inicialment va parlar amb ella ja a Madrid, i va presenciar l'elaboració de l'acta del material recollit a casa seva, com ara un xiulet groc. Membres dels CDR i d'Alerta Solidària s'han implicat en accions de suport a Tamara. ■

Concentrats en suport de la veïna de Viladecans, ahir a l'Audiència Nacional ■ P. AGUILAR / EFE

El PDeCAT exigeix a Rajoy que expliqui les identificacions

Amics de la jove Tamara, la veïna de Viladecans acusada de rebel·lió i terrorisme per l'acció dels CDR, que es van desplaçar fins a la porta de l'Audiència Nacional a Madrid van rebre ahir un tracte insòlit. El seu autocar va ser retingut per la policia espanyola, que va escorcollar el vehicle, va requisar pancartes de suport a l'acusada i va procedir a les seves identificacions. En conèixer aquest zel policial, el diputat del PDeCAT Feliu Guillaumes va registrar al Congrés una bateria de pregun-

tes al govern de Mariano Rajoy perquè expliqui quins son els motius de retenir i identificar persones i si és conscient que això vulnera el dret a la llibertat d'expressió i a la privacitat.

El protocol dels policies a l'Audiència és engabiar als jardins de la plaça Villa de París les persones que s'apleguen en suport als acusats però sense identificar-les, com havia fet des del 16 d'octubre en què van declarar Jordi Sànchez i Jordi Cuixart fins ara. Però ahir els despla-

çats per fer costat a la jove Tamara van ser interceptats, identificats i escortats fins a l'Audiència. En conèixer el tracte policial dispensat als joves, Guillaumes (PDeCAT) registrava aquestes preguntes a Rajoy: "Quins són els motius per retenir i identificar persones que, per qüestions ideològiques o d'amistat, es dirigeixen a Madrid (...)? Quines són les raons per requisar pancartes (...)? Qui ha donat l'ordre de retenir i identificar aquestes persones?"

■ DAVID PORTABELLA

LA REPÚBLICA

LRP.cat

CAFETERIA SLÀVIA LES BORGES BLANQUES

SENSE TU NO HI HA ART

DISSABTE 14 D'ABRIL A LES 23.30 H
ESPALDAMACETA

ENTRADA GRATUÏTA

MEMORIAL HERVE TRARRATS, SLÀVIA CITY

Arxiven el cas contra un reusenc per l'1-0

Redacció
REUS

El jutjat d'instrucció 4 de Reus ha ordenat el sobreseïment provisional de la causa contra un jove investigat per un delictes de desobediència per haver clonat, suposadament, el web del referèndum. En la interlocutòria, difosa ahir pel grup Advocats Voluntaris 1-0, el jutge estima

que "no apareix suficientment justificada la perpetració del fet" i, per això, archiva l'assumpte. Aquest veí de Reus de 30 anys va comparèixer al jutjat al gener, i va explicar que no és informàtic, sinó arxiver. El seu advocat, Lluís Gilbert, va vaticinar que la causa quedaria arxivada. Per aquest mateix motiu hi ha vint investigats en jutjats de Catalunya. ■

Ajuntament de Manlleu
ANUNCI de la modificació de les ordenances fiscals núm. 11 i 25
 Mitjançant publicació en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de data 4 d'abril de 2018, es sotmet a informació pública l'expedient, aprovat en la sessió plenària del 20 de març de 2018, de modificació de les Ordenances Fiscals núm. 11 i 25, d'acord amb el que disposa l'article 17 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.
 L'alcalde, Àlex Garrido i Serra
 Manlleu, 11-04-2018

DIAGONAL DIR, S.A.

Es convoca Junta General Ordinària i Extraordinària d'Accionistes, a celebrar-se en el carrer d'Indústria, 90/92, entl. de Barcelona, el dia 15 de maig de 2018, a les 18.30 hores, en primera convocatòria, i, el dia següent, en els mateixos lloc i hora, en segona convocatòria, d'acord amb el següent ordre del dia:

- 1) Examen i aprovació, si escau, dels Comptes Anuals, junt amb l'Informe d'Auditoria, així com aprovació de l'informe de gestió, si escau; aplicació del resultat; aprovació de la gestió social, tot referit a l'exercici de 2017. Distribució de dividendes amb càrrec a reserves.
- 2) Reelecció o nomenament d'Auditor de comptes.
- 3) Fixació de la retribució de l'Administrador.
- 4) Ratificació de l'acord sobre autocontractació entre societats del Grup.
- 5) Delegació de facultats.

Es fa constar el dret dels accionistes a examinar, en el domicili social, els documents que han de ser objecte d'aprovació, si escau, i demanar l'entrega o lliurament gratuït d'aquests documents.

Barcelona, 9 d'abril de 2018. Per l'Administrador únic, "DIAGONAL 3.000, S.L.", representat per Ramón Canela Piqué

143876-1186027L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fundació de la casa reial manté els premis a Girona

■ La FPdGi deixa clar que els seus guardons anuals s'hi entregaran amb la presència dels reis a finals de juny, tot i l'oposició de l'Ajuntament ■ Encara no vol fer públics ni la data ni el lloc exacte

Lurdes Artigas
 GIRONA

La Fundació Princesa de Girona (FPdGi) insisteix que celebrarà com cada any l'entrega dels seus premis amb la presència dels reis espanyols al juny a Girona, tot i l'oposició de l'Ajuntament de la ciutat a cedir-los els espais municipals habituals. Fonts de la fundació no van voler fer públics ahir "ni la data ni el lloc exacte" de l'esdeveniment, però en un comunicat de premsa han reafirmat que els guardons es lliuraran a finals de juny en una cerimònia que presidiran els reis Felip VI i Letícia a Girona. Els pre-

L'entrega de premis de l'any passat ■ QUIM PUIG

mis de la FPdGi, instaurats el 2010, s'havien institucionalitzat com la visita anual del monarca espanyol a la ciutat.

L'Ajuntament de Girona va comunicar a la fundació al gener que aquest any no podran fer ús de les instal·lacions de l'Auditori

i de Fira de Girona per a l'entrega dels premis com havien fet els vuit anys anteriors dels guardons. El motiu argumentat per Fira de Girona és que les instal·lacions estaran a partir del juny en obres. Des del primer moment, la FPdGi va dir que valorarien "espais i dates alternatives" i que no renunciaven a la celebració dels premis.

'Persona non grata'

Tot i deixar clar que les obres no són cap excusa inventada, ja que és veritat que es faran, l'alcaldessa de Girona, Marta Madrenas, no va tenir cap problema a dir al febrer obertament que l'any que

ve ella votarà en contra de cedir-los espais: "Jo m'oposaré que vinguin a fer els premis Princesa de Girona a la ciutat, més enllà que aquest any tinguem l'Auditori i el Palau de Fires en obres." El trencament de l'equip de govern de Girona (CiU) amb les autoritats de l'Estat com la casa reial ve arran de les càrregues policials de l'1-O i del discurs del monarca dos dies després. Això va fer que CiU, que havia rebutjat anteriorment en el ple declarar el rei *persona non grata* a la ciutat, canviés d'opinió i en el ple del 24 d'octubre s'aprovés declarar-l'hi, tant a ell com a Enric Millo. ■

JODHPUR
 London Dry Gin

Deixa't seduir per l'exotisme

www.jodhpurgin.com

Disfruta de un consumo responsable. 43°

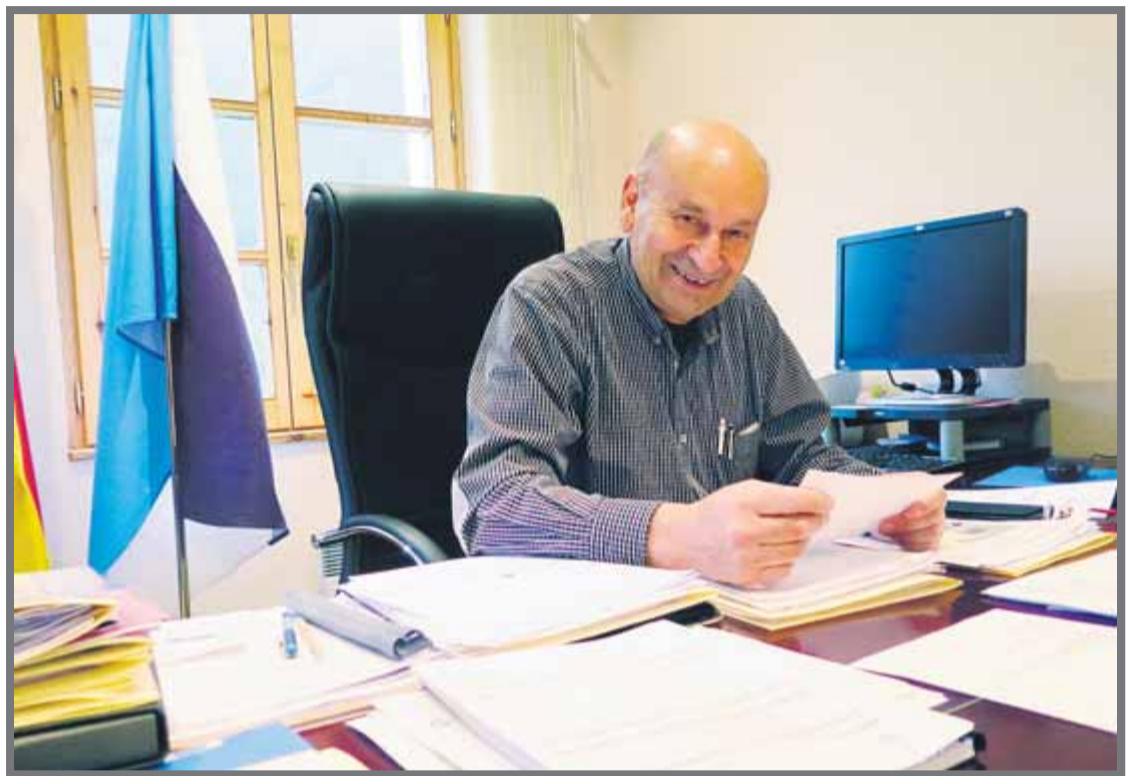
101999-1185587L

Josep Maria Dalmau

Alcalde de la Torre de Capdella, a la pirinenca vall Fosca

“Ens falta un bon servei d'internet per atreure població nova”

● A la vall Fosca han posat en marxa la segona edició del concurs de microrelats per promocionar els valors del territori i els seus 19 pobles. Aposten pel creixent sector turístic sostenible i la ramaderia

Dalmau al seu despatx de l'ajuntament de la Torre de Capdella, a la vall Fosca ■ AJ. TORRE DE CAPDELLA

Eva Pomares
LA TORRE DE CAPDELLA

Ja està en marxa la segona edició del concurs de microrelats inspirats en la vall Fosca, una iniciativa singular organitzada pel Museu Hidroelèctric de Capdella. Per què s'aposta per la literatura per promocionar la vall?

L'any passat va tenir molt d'èxit: sols cal dir que s'hi van presentar 69 relats, que, com es requereix també en aquesta edició, tenen com a escenari principal la vall Fosca. Els escrits van ser molt ben valorats pel jurat, format pels escriptors Ferran Rella, Pep Coll i Ramon Sistac, per la seva qualitat.

El concurs es fa per promocionar els valors de la marca vall Fosca. Quins són?

El nostre territori comença als 800 metres i acaba als 1.420 metres, amb un conjunt de 19 nuclis rurals. I a l'estiu, amb el telefèric de l'estany Gento, es puja fins a la cota 2.000. La vall Fosca és una porta per entrar al Parc Nacional d'Aigüestortes i

Estany de Sant Maurici, amb un paisatge fabulós. La flora és espectacular i molta gent ve a veure-la. Tenim esglésies romàniques i moltes coses per oferir al turisme.

Segurament, la vall Fosca és una de les més desconegudes del Pirineu. Quina és la raó?

Considero que a hores d'ara ja és força coneguda. En els mesos de juliol a setembre, quan funciona el telefèric, hi venen unes 25.000 persones. Fa un any es va fer la senyalització de la tercera entrada al parc i ja ho vam notar, perquè molta gent va entrar per aquí. Som la vall més propera a Lleida. Ens manquen algunes infraestructures, però, bé, haurem d'esperar que algun dia ho solucionin.

Quines són aquestes infraestructures clau?

L'accés més important a l'Alt Pirineu, des de Barcelona, seria el desenvolupament del projecte de millora viària a través del port de Comiols per accedir al Pallars. No sé si amb un túnel o com, però fa molts anys que

s'està estudiant, però ningú posa el cascavell al gat. L'eix pirinenc també en seria una altra d'important, per poder accedir fins al Pont de Suert a través d'un túnel. Ara bé, després de la primera fase, està aturat. La via més recta de la Val d'Aran a Barcelona no és anar a voltar per Lleida, en això sempre s'han equivocat. És per Comiols, passant per la cruïlla de la vall Fosca cap a la Pobla de Segur.

La iniciativa privada turística hi ha apostat prou?

En restauració estem força bé, però crec que hi falta algun hotel i alguna casa rural més per completar l'oferta. Tenim nou allotjaments rurals i considero que en els moments punta a l'estiu no hi ha lloc ni per dinar, però és puntual.

El despoblament del Pirineu i de l'interior rural és comú a Catalunya. A la vall Fosca la població està estabilitzada?

És un problema molt greu. Ara els empadronats som unes 745 persones, però no tots vivim a la vall: en ple hivern, als 19 pobles,

som la meitat. La gent prefereix viure a les capitals i no sé perquè. Entre els anys cinquanta i setanta, el Pirineu va perdre molta població. Crec que a hores d'ara s'està estabilitzant. No augmenta molt, sí que de tant en tant hi venen a viure alguns joves, però pocs. Ens falta una infraestructura decisiva: un bon servei d'internet. Fa 7 anys vam procurar que tots els pobles de la vall tinguessin internet i des de l'Ajuntament vam invertir-hi, amb l'ajut de la Generalitat. Fins i tot a les granges vam instal·lar-ne, però ara va molt lent. Ara ens falta la fibra. Ja tenim un avantprojecte de la Federació de Municipis i les centrals hidràuliques, i també hem parlat amb la Diputació de Lleida a veure si podem implantar-la per fases a l'Alt Pirineu.

Amb tan poca població i tants nuclis, mantenir els serveis deu ser molt costós.

Aquí tenim molts quilòmetres de carretera, 19 dipòsits d'aigua, etcètera, però sempre hem procurat que els serveis bàsics siguin presents i mantinguts a

tots els pobles de la vall.

Què ofereix la vall Fosca per a qui es planteja venir-hi a viure?

No és llunyana, sinó ben propera a la Pobla de Segur. Si tinguessin fibra òptica, hi hauria possibilitats que els joves s'hi instal·lessin. Fins al 1995 hi havia 70 famílies treballant per a Fecsa, però l'automatització de les centrals ha perjudicat la població. La ramaderia és important per a la vall Fosca, perquè encara tenim 32 explotacions al municipi. I l'altra branca econòmica és el turisme.

Quines altres accions de promoció de la vall preveuen?

Des de fa 13 anys fem un concurs de fotografia. Les imatges serviran per acompanyar l'edició d'un llibre, d'aquí a cinc anys, amb els relats. També estudiem fer una jornada de pintura. I fa alguns anys que treballam el senderisme: ja tenim quasi 100 quilòmetres de senders de ferradura nets, i pràcticament està acabada tota la senyalització. Venen molts visitants a caminar. ■

ganxet pan txo
La ruta de tapes de Reus
Del 5 al 15 d'abril
Sobre rodes!
cambraReus Estrella

LA PASSIÓ DE CERVERA
TEMPORADA 2018
VENDA D'ENTRADES
Venda d'entrades a www.lapassiodecervera.com
+ INFORMACIÓ AL TELÈFON 698 781 611 (DE 17 A 21 HORES)

per a quedar bé
El toc de màgia al teu plat
C/ Sant Pere de Rhode, 1 - 17494 PAU (Girona)
Tel. 872 00 42 15 - perquedarbe@gmail.com - www.perquedarbe.com